

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolijo poslati naročnino vsaj do četrtega 11. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

Včeraj dopoludne bil je „Narodne Tiskarne“ redni občni zbor. Gosp. dr. Ivan Tavčar pričel je zborovanje, pozdravil došle delničarje potem pa povabil upravnega odbornika g. Antona Kneza, da prečita svoje izveštje, katero slóve:

Slavni zbor! Vsled sklepa lanskega občnega zbora „Narodne Tiskarne“, glasečega se: „Občni zbor pooblašča odbor „Narodne Tiskarne“, da stori vse potrebne korake v povečanje formata, oziroma pomnoženje gradiva lista „Slov. Naroda“ ter dovoljuje v ta namen vsa potrebna sredstva, vendar prepušča odboru izvršiti ta sklep, kadar se mu z ozirom na razne okolnosti potrebno zdi“, — storil je odbor „Narodne Tiskarne“ primerne korake, da se odzove temu sklepu.

Glede na to, da se je občni zbor vršil koncem meseca aprila, ni kazalo še v teku leta povečati formata našemu listu, ker potem bi bil letnik nejehten glede formata. Storili smo pa takoj potrebne korake, da list vsaj napreduje po pomnoženem gradivu. Ni mi namen naštevati vseh korakov, ki smo jih v to svrhu storili, ker to ne spada k današnjemu poročilu; le toliko naj omenim glede na finančni zaključek preteklega leta, da smo namestili še jednega sotrudnika pri našem listu. To prizadejalo je našemu društvu primerne večje stroške, tako da je radi tega, kakor tudi zaradi manjšega dohodka pri tiskarskih delih in povečanja plač tiskarskemu osebju vsled pogodbe, sklenene mej staveci in delodajalci Ljubljanskimi, — bilanca lanskega leta manj ugodna, nego bilanca prejšnjega leta.

Dostaviti mi je pa ob jednom, da se je naročnina za list „Slovenski Narod“ povečala, ker so pristopili novi naročniki. To tem bolj konstatujem, ker dokazuje to, da napor našega društva,

razširiti svoje glasilo in ga vsestransko povzdigniti na vredno stopinjo, niso bili brez uspeha. Želim le, da bi naši nameni našli odmev v srci vsakega pravega domoljuba in obudili splošno podporo pri razširjevanji „Slovenskega Naroda“ v čedalje širše kroge naroda našega. „Narodno Tiskarno“ ustanovilo je svoje dni požrtvovalno domoljubje. Namen ustanovnikom bil je pred vsem ta, dati krepko podlago listu „Slovenskemu Narodu“. To se je doseglo v teku let, akoprav s žrtvami delničarjev.

To domoljubno prepričanje naših delničarjev dalo nam je pogum, da smo preteklo leto prevzeli v svoje založništvo tudi „Ljubljanski Zvon“. Prejšnji lastnik in urednik mnogozasluzeni slovenski pisatelj izjavil se je, da mu nadalje ni več moči opravljati težkih dolžnostij, prenehati bi moral „Ljubljanski Zvon“, da ni odbor „Narodne Tiskarne“ sklenil na ponudbo, prevzeti ga v svojo last. Gotovo prevzeli smo s tem zopet breme, pričakujemo pa, da ne bode nakladal našemu društvu povrh truda še materialne izgube. In če bi uspehi tudi ne bili sijajni, smo prepričani, da bodo častiti delničarji, uvažujoč brezpogojno potrebo tega lista za razvoj slovenske literature, drage volje doprinesli žrtev, če bi jih to podjetje zahtevalo, kakor so jih dosihdob. „Ljubljanski Zvon“ prešel je z novim letom v last „Narodne Tiskarne“, ob jednom prevzeli smo tudi od prejšnjega gospoda lastnika vse prejšnje letnike „Ljubljanskega Zvona“ za določeno ceno.

Tudi „Zbirka zakonov“, ki je bila toli potrebna za jednotno slovensko uradovanje, izhaja v lastništvo „Narodne Tiskarne“; izšla sta dosedaj 2 zvezka in sicer 1 zvezek: „Kazenski zakon“ in 2 zvezek: „Kazensko-pravni red“.

Po občnem zboru lanskega leta konstituiral se je odbor tako, da je predsednikom bil soglasno izvoljen gosp. dr. Ivan Tavčar, podpredsednikom pa gosp. Franjo Hren.

Za uredovanje „Ljubljanskega Zvona“ sestavil se je koncem leta poseben odsek, v katerem sodelujejo gospodje: Janko Krsnik, dr. Dan. Majaron in dr. Ivan Tavčar.

Odbor je v 9 rednih sejah reševal tekoče reči razen tega pa imel še posvetovanja, o katerih se ni sestavljal zapisnik.

Ker je prejšnji poslovodja g. Dragotin Hribar odpovedal svojo službo, vsprejel je odbor mesto njegega g. Frana Tavčarja, kateri je nastopil svojo službo dne 5. januarja letošnjega leta.

Pregledovalni odbor je sklepom bilance pregledal društvene knjige in predloženo bilanco in s svojimi podpisi potrdil, da se ujema stavki glavnih in pomožnih knjig.

Skupni promet v preteklem letu znaša gold. 67.445-91.

V letu preteklem oddalo je „Narodni tiskarni“ 726 strank skupno 2036 del. Mej temi omenim naj le, da je „Narodna Tiskarna“ tiskala: „Slovenski Narod“, „Ljubljanski Zvon“, „Brus“, „Slov. Pravniki“, „Slovanski Svet“, dr. Jordana „Schematismus“, Matice slovenske „Letopis“, Koledar, Stupice „Ključ“, pl. Sočebrena „Navodilo“, Talijski, Rakuški „Slov. petje“, Gerbeca „Don Kišot“, Jurčiča IX. zvezek in „Kazenski pravni red“. Razven tega razne tabele in druge posojilniške in uradne obrazce, nad 200 akcidenčnih del v več barvah in drugih manjših in večjih del za razna društva in zavode kakor tudi privatne. Ta dela izvrševalo je v teku leta povprečno 14 stavcev, potem jeden vodja, jeden podvodja, dva strojevodja, 6 učencev, 2 deklici, jedna upraviteljica in 4 hlapci, torej skupno do 31 oseb in več.

Čisti dobiček preteklega leta znaša gld. 973-39. Odbor predlaga, da se razdeli tako-le:

delničarjem izplača se obrestij po 2 gld.	
na delnico	gld. 800—
knjigovodji dovoli se nagrade	„ 50—
rezervnemu fondu se pridene	„ 100—
in na novi račun prepíše	„ 23-30
	vkup . gld. 973-39

Rezervni zaklad znašal je sklepom lanske bilance gld. 4396-71 pomnožil se je v teku leta iz sledečih točk:

obrestij obligacij in naloženega denarja	„ 202-72
iz dobička leta 1889 se je pridejalo	„ 550—
zapadla dividenda	„ 108—
Skupno stanje torej gld.	gld. 5257-43

LISTEK.

Iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)
(Konec.)

Komisija je koj razumela, da je „Turk“ razumen človek, (pogovarjala se je z njim bržkone slovenski, a on je odgovarjal srbski) in da mu je Bosna ter moč turškega sultana posebno dobro znana, zato je sklenila poslati ga k Ferdinandu v Dunajsko Novomesto. Pri poslancu so našli nekaj pisem, katera je bil poslal njegov gospodar Škenderbeg v Benetke. Jedno pismo je bilo namenjeno dožetu in senatu beneškemu, v katerem se je Škenderbeg pritoževal, da se Benečani ne drže mira, katerega so sklenili s sultanom in zato, da črnogorski podložniki škodo trpe; v drugem pismu prosi Škenderbeg, da naj dovoli republika prosto izvažanje platna in sukna; v tretjem pismu priporoča obe ti dve stvari Benečanu Andreju Gritti; v četrtem prosi istega, naj posreduje, da dobi Črnogorec Štefan premoženje, katero mu je zapustil v Benetkah umrl brat; s petim, šestim in sedmim pismom pa pošilja Škenderbeg svojim sorodnikom in prijateljem v Be-

netkah pozdrave in darove (sir in postrvi). Ta pisma so pisana s cerkveno cirilico in v staroslovenskem jeziku. Komisija jih je dala prestaviti na nemški jezik, kar dokazuje, da so že takrat ta jezik gojili tudi zunaj mej njegovega področja. Originale in prevode je poslala komisija s „Turkom“ vred na Dunaj, kjer se še sedaj hranijo v dvorni biblioteki. (Obelodanil jih je ranjki Miklosič l. 1886 v CXII. zvezku akademičnih „Sitzungsberichte“.)

S „Turkom“ je komisija poslala tudi njegovega pisarja na Dunaj, njegove sluga pa, ki so bili zabiti, samoglavni in surovi, dala je zapreti v stolp na Ljubljanskem gradu („an den zwen Turkhischen knechten haben wir vns nicht erfarn mugen, dann bey denselben ist khain sonder verstanndt, allain ir Turkische eigenwilligkait, grob vnd vnachtper leut sein, darumb haben wir dieselben zwen gegen Laybach in das slofs zuerwaren im thurn ordnung geben vnezht auff weitem e. f. d. beuelh“).

„Turški“ poslanec je imel pri sebi tudi nekoliko tisočin posušenih malih rib in tisoč petsto dukatov, s katerimi bi bil moral žamet, svilo in obleko za svojega gospodarja nakupiti. Ribe je ukazala komisija poprodati, da se ne pokvarijo, denar in druge stvari pa je shranila. Glede denarja, o

katerem je v pismih govor, komisija ne ve, ker ga ni toliko našla, nego prepušča stotniku maranskemu, naj on za ta denar odgovarja. Pri izpraševanju na Dunaji je „Turk“ izjavil, da mu je dal njegov gospodar vrečo denarja na pot, zapečateno z njegovim lastnim prstenom. V pismih je bil govor o 15.000 dukatih. Jetnik je izjavil, da ve, ka je bilo v vreči za 200 dukatov srebrnega denarja ali koliko da je bilo zlata, tega ne more vedeti, ker je Škenderbeg vrečo sam zapečatil.

Tri kristjane iz Budve je komisija izročila Jeronimu, naj jih pelje v Benetke in tudi glede ujetega „Turka“ in njegovih slug prosili so Jeronim, Čeh, Krmar in Walderstain, naj jih jim nadvojvoda zopet izroči, potem ko bode on od njih izvedel, kar mu je znati potreba. Poslanstvo je imelo seboj tudi sedem turških psov, dva godna jastreba in dva mladiča. Štiri pse in jednega jastreba poslala je komisija po Walderstainu nadvojvodi v Innsbruck. Nazadnje poroča še komisija vladarju, da nameravajo Benečani 500 konjenikov pod vodstvom Malateste in Merkurija na Furlansko poslati, a ne zna se iz katerega namena. (Gorica, 4. marca, 1523.)

Potem je komisija „Turka“ še izpraševala, kakšno politično nalogo ima v Benetkah izvršiti.

Ako pridenemo k stanju rezervne zaklade sklepom leta še znezak ki se bode, ako današnji občni zbor to odobri, iz letošnjega dobička pri-dejal 100.—

kaže se nam današnje stanje rezerv-

nega fonda z gld. 5357.43

Za gotovo smemo torej upati, da že drugo leto doseže rezervni fond svoto 6000 gld., to je 25 % delniške glavnice.

Ker § 29. društvenih pravil določuje: „Doneski k rezervnemu fondu ponehajo, kadar je dospel do 25 %, društvenega zaklada, pa zopet začenejo, če rezervni fond se zniža pod 25 % in ker bode ta svota drugo leto očitno dopolnjena, gotovo bode odboru moči slednjic izvršiti povse sklep lanskega občnega zbora glede lista „Slov. Naroda“.

Pri računskem sklepu Jurčičeve ustanove za leto 1890 mi je, žalibog, opaziti, da so se preteklo leto Jurčičeva dela slabše izpečavala, nego prešnje leto. Leta 1889 se je prodalo Jurčičevih del za gld. 868.52 v letu preteklem pa se jih je le 497.— torej manj za gld. 371.52

Jurčičevih del izdanih je dosedaj 9 zvezkov, lansko leto izdal se je 9 zvezek. Vkupno je še 9758 zvezkov nerazprodanih.

Končujoč poročilo, priporočamo svoj predlog gledé razdelitve čistega dobička slavnemu zboru v uvaževanje in potrdilo ter prosimo, da se nam podeli absolutorij za preteklo leto.

Občni zbor je to izvestje soglasno odobril, kakor sploh vse predloge upravnega odbora.

Šest-, sedem- ali osemletno šolanje?

Uprašanje, ali naj hodijo otroci šest ali osem let v vsakdanjo ljudsko šolo, prouzročilo je že mnogo srditega prepira, in če je tudi dotični hrup sedaj nekoliko potihnil, vendar se utegne pri prvi ugodni priložnosti zaradi tega uprašanja uneti nova borba, ki bo morebiti še strastnejša od prve. Da bi temu nesrečnemu prepiru, ki gotovo ne more dobrodejno uplivati na naše ljudsko šolstvo, jedenkrat za vselej konec storili, skušali so nekateri zmernejši posamezniki razdraženi stranki s tem pomiriti in zjediniti, da so po pregovoru „srednja pot, najboljša pot“ nasvetovali — sedemletno šolanje. (Tudi naučni minister je bržkone kaj takega nameraval.) No, ta nasvet se je v občnem hrupu preslišal, in ker tudi Lichtenstein ni mogel s svojim predlogom prodreti, ostalo je za sedaj vse pri starem.

Jaz sem o tej zadevi mnogo razmišljal, in pretehtavši korenito omenjene tri sisteme spoznal sem, da se nahaja v vsaki izmed njih več ali manj dobrega zrna, a sama na sebi, da ne more ne jedna ne druga ustrezati vsem upravičenim našim zahtevam in potrebam. Ampak, kakor skoraj povsod, tiči tudi pri tem uprašnji resnica nekako v sredi. Ta „zlata sreda“ pa po mojem prepričanju nikakor ni sedemletno šolanje, kakor bi utegnil kdo misliti, temveč ona sistema, ki združuje tako rekoč vse tri prej omenjene sisteme v sebi: torej šest-, sedem- in osemletno šolanje ob enem. To navidezno

Poslanec odgovarja, da je turški sultan naložil Škenderbegu, naj ta ustanovi mejo proti beneškim posestvom jedno italijansko miljo daleč od morja. Za tem pripoveduje, da je Soliman blizu dva meseca oblegal Rodos, sezidal tam bastijo s 300 hišami, potem pa odjadral v Carigrad, pustivši na otoku Perin-pašo s 40.000 možmi. Pri obleganju je imel Soliman 500 ladij, ali 12 so mu jih kristjani razbili in vsega vkup je izgubil 47.000 mož. Ko bi bil sultan Rodos premagal, šel bi bil potem se svojim brodovjem nad Italijo in Napolj, ker pa ni mogel Rodosa premagati, obrnil se je proti Ogerskemu in se nahaja že v Sofiji. Sultan ima kacin 30 let, ime mu je „Salaman“, on hoče pri vsaki bitki in pri vsakem naskoku prisoten biti, ali drži se tako daleč, da ga kroglice ne morejo zadeti. Dokler je on prisoten, morajo se njegovi ljudje bojevati, tudi če bi imeli vsi poginiti; ko pa on odide, lahko odnehajo vojaki. V Bosni je vedno kakih 10.000 vojakov, katerim je zapovedano, da morajo mejo varovati in Hrvaško napadati. O cesarju Karlu in o drugih krščanskih vladarjih imajo Turki dobro mnenje, ali znano jim je pa tudi, da so med seboj nejedini. Bosenskemu paši je dolžan pomagati tudi mostarski, ali oba skupaj premoreta le 25.000 dobrih in slabih konjenikov.

uganko hočem kmalu razrešiti in pojasniti ter ob jednem navesti razloge, ki priporočajo uredbo ljudskega šolstva po mojem nasvetu.

Glavna napaka vsake izmed prej omenjenih sistem zdi se mi namreč to, da morajo vsi otroci brez izjeme jednako dolgo v šolo hoditi, brez ozira kako isto obiskujejo in kako v vednostih napredujejo. Ta uredba bi bila po mojih mislih le tedaj upravičena, ko bi bili vsi otroci nadarjeni in pridni, da bi torej postavnim, oziroma učiteljevim zahtevam redno vsi zadoščali ter leto za letom prestopali v višji razred ali oddelek. Toda izkušnja uči, da mora vsako leto več ali manj učencev vsled nepovoljnega učenja zaostati; od leta do leta pomika se jih torej manjše število iz razreda v razred, iz nižjega v višji oddelek. Pri taki uredbi je torej učencem postavljen neki najvišji smoter, katerega pa morejo le najboljši izmed njih doseči; kdor le jedenkrat zaostane, on tega konečnega smotra ne more več doseči, ker se šolanje zanj prej konča. In čim več letnikov (razredov ali oddelkov), tem manj učencev si bode moglo pridobiti gotovih in dovršenih vednostij, ogromna njih večina pa bode zapustila ljudsko šolo z bolj ali manj pomanjkljivim znanjem. Ali pa je to pravi namen ljudske šole, da se ista bolj ozira na posamičnike, nego na večino?

Vzemimo n. pr. sedanjo osemletno sistemo, katero mnogi in mnogi zmatrajo kot uzor ljudskošolske uprave. Vsa učna tvarina je po sedanjih postavnih določbah z ozirom na predpisano osemletno šolanje razdeljena na — osem letnikov. In ravno tega jaz ne morem odobravati že z ozirom na to, kar sem prej omenil. Tembolj pa se mi zdi ta uredba napačna, ker vidim, da stoji osemletno šolanje le — na papirji. Koliko otrok je namreč, ki stopijo še le s 7. ali celo 8. letom v šolo; a z 12. letom sme se zopet, in to ravno naprednejšim, šolsko obiskovanje znatno olajšati! In če še odštujemo one izmed boljših učencev, ki prestopijo z 10. ali 11. letom v gimnazijo ali realko, kje naj se potem jemlje učenci za najvišje oddelke ljudske šole? — Pa tudi ne glede na vse to je sploh nemogoče, na naših malorazrednih šolah — šest-, sedem- in osemrazrednice so namreč že prave bele vrane — osem strogo ločenih letnikov razločevati. Čemu pa potem osemletno šolanje? Ali je mar pametno, ako mora ta ali oni letnik vsak učenec ponavljati, če je tudi že prvo leto vsem zahtevam zadostil, in to samo zato, ker po postavi pred 14. letom iz šole stopiti ne sme?!

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. junija.

Iz državne zbornice.

Danes začel je budgetni odsek dolgo odloženo posvetovanje o prvih poglavjih proračuna, mej katerimi je tudi dispozicijski fond. Z velikim zanimanjem se pričakuje pričetek budgetne debate, v kateri bodo vse stranke imele priliko izraziti se o splošnem političnem položaju. Marsikateri govor, ki je bil menda že pripravljen za adresno debato, prišel bode v novi izdaji pregledan in popravljen na dan. Glavna pozornost obračala se bode na generalno debato,

Velikemu kancelarju in dvornemu svetovalcu dolenjeavstrijske vlade je povedal „Turek“, da so mu tudi v Gorici 50 dukatov siloma vzeli. Dalje, da je mnenje razširjeno, da ako ne pride Ivanovcem pomoč iz Španije, da je Rodos za nje izgubljen. Če bode Rodos padel, oborožil bode Soliman novo brodovje z veliko vojsko in pojde nad Italijo, če ne pa se obrne proti Ogerskemu. Sultan ukazal je 10.000 malih ladij narediti, tako da lahko deset konj jedno vleče, in te ladjice misli rabiti na Donavi pri sv. Andreji in grškem (t. j. srbskem) Belemgradu. Sultan ima na razpolaganje okoli 80.000 konjenikov, samo v Algiru ima 5000 konjenikov, da stražijo to deželo. Povsod ob morji je sklenil sultan mir, samo da se lahko z večjo silo vrže na Ogersko. V Bosni pa da sultan nema več, nego 4000 konjenikov in 6000 pešev.

S tem je bilo presliševanje „Turka“ dokončano. Kaj se je potem z njim zgodilo, o tem nam ne pove nobena listina. Bržkone so ga po komisijnem nasvetu v Benetke poslali, ali svojega denarja gotovo ni več videl. To je bil bržkone prvi Črnogorec na slovenski zemlji in gotovo je vedel svojim rojakom mnogo čudnega pripovedovati o naših deželah, če se je sploh še vrnil v svojo kršno Črnogoro!

S. R.

v kateri bode poročev. dr. Bilinski. V njej oglasile se bodo vse frakcije zbornice. Ker bode že 1. julija se odpravila prosta luka v Trstu, bode zbornica še ta teden dobila v obravnavo dotično predlogo, katera je zdaj še v odseku, ker je treba, da tudi še gospodarska zbornica temeljito pretrese predlogo. Zatorej bodeta pred budgetno debato, ki se bode začela po sedanjih določbah v ponedeljek 15. t. m. razven jutranje seje še dve seji poslaniške zbornice, v katerih se bodo razpravljale razne gospodarske predloge. Ker budgetni provizorij poteče s koncem tega meseca, treba bode, da se podaljša, ker do konca meseca nikakor ni mogoče, da bi budgetna debata bila že končana.

Tržaška deputacija pri cesarji.

Pretekli teden predatavila se je deputacija pod vodstvom župana in deželnega glavarja dr. Pitterija pri cesarji v zadevi odprave proste luke v Trstu prošeč ga, da svojo očetovsko naklonjenost obrne posebno na to vprašanje, ki je za Trst tolike važnosti. Cesar je odgovoril, da pač ve ceniti težavni položaj, ki nastane za Trst. Postava izšla je kasno, ker je bilo treba dolgih dogovorov z ogersko. „Jaz, kakor tudi moja vlada“, pristavil cesar, „bodeva skrbela storiti kar je mogoče, in nadejam se, da bode sčasom, ko se premagajo prve težave, Trst procvet in se bodo pokazali zanj pridobitki.“

Dr. Leopold pl. Hasner.

Pretekli petek umrl je v Išli v 73. letu bivši minister dr. pl. Hasner, ki je bil za časa meščanskega ministerstva naučni minister in je tako rekoč oče zakona za ljudske šole. Rojen je bil v Pragi l. 1818 in bil za časov prvega gibanja na Češkem l. 1848 federalist in še l. 1861 od češkega naroda voljen kot zastopnik starega mesta. Pozneje pa je bil mej najhujimi nasprotniki češkega naroda, katerega zahteve je strastno pobijal v zvezi z Dunajčanom Herbstom in inozemcem Brinzem. Znao je, koliko preganjanja je pretrpel češki narod pod ministerstvom Herbst-Hasnerjevim, bila je prava doba mučeništvu, v kateri so pritiskali Giskra in tovariši njegovi slovanstvo ob steno. Hasner bil je zadnji čas član gospodske zbornice.

Mestna žendarmerija za Dunaj.

Kakor se poroča, bode v jedni prvih sej poslaniške zbornice prišla na vrsto predloga za ustanovitev žendarmerijskega kora za povečano Dunajsko občino. Mestna žendarmerija štela bi 5 štabnih in 44 višjih častnikov in 3000 mož. Njena naloga bi bila skrbeti za varnost in javni red v novopriklopljenih delih Dunajskega mesta in v obližnjih okrajih okolice. Iz te predloge je najbolje razvidno, koliko se je pomnožil delokrog nove velike občine Dunajskega mesta po priklopljenju nekdanjih samostojnih predkrajev v jedno občino.

Vnanje države.

Ruski car in francoska razstava.

Ruski listi izražajo se ugodno o posetu carja v francoski razstavi. „Novoje Vremja“ piše: Vlada tretje republike sme reči, da je nje glavni namen dosežen. Visoki vladar ruskega naroda je dokazal s svojo navzočnostjo v razstavi, da popolnoma simpatizuje z onimi nagibi, ki so Francozom dali povod v srce Rusije napraviti razstavo svojih izdelkov, ki očarujejo ves svet. „Novosti“ vidijo v tem posetu političen dogodek izredne važnosti in pravijo: „Ves svet je zdaj priča prisrčnih odnošajev mej dvema najmogočnejima državama na severu in na zapadu Evrope. Faktum tega prijateljstva dobiva posebno važnost baš sedaj, ko se razpravlja vprašanje o obnovitvi trojne zveze. Tej takozvani mirovni ligi stoji zdaj nasproti mnogo močnejša, na trdnih odnošajih sloneča mirovna liga. Na mestu papirnate vojne zveze predstavljata Rusija in Francija dejansko zvezo na polji vzajemnih narodnih interesov.“ Iz teh glasov, in iz fakta, da je car s svojo obiteljo skoro tri ure se bavil v razstavi, da torej ni bil samo puhel ceremonijelen poset, se dá sklepati, da ni dosti verovati nemškimi glasovom, ki trdijo, da je francoska razstava ponesrečila, kajti sami vidimo dan za dnevom, kako se obnašajo proti razstavi v Pragi. Saj se gre pri jedni in drugi za Slovane!

O ločitvi zakonov v Italiji.

Pred kratkim interpeloval je poslanec Rossi vlado, kaj namerava glede vprašanja o ločitvi zakonov. Justični minister grof Ferraris je odgovoril, da dokler bode on minister, se ne bode predložil načrt postave, ki bi bila ugodna ločitvi zakona.

Protiv žitnim carinam.

Ob jednem bilo je pretekli petek v Berlinu sedem socialnodemokratskih ljudskih shodov, ki so bili precej dobro obiskani in so vsprejeli jednoglasno resolucije proti carinam na žito. Jeden govornikov, Singer, poudarjal je, kako se vedno podražuje kruh. Za pol marke dobilo se je l. 1888 še 2.36 kilogramov kruha, l. 1890 le 2.02 kilograma in l. 1890 že samo 1.54 kilogramov. Rodbina štirih glav, ki porabi 100 kilogr. kruha, izdala je leta 1887 samo 82.60 mark, l. 1890 pa že 108 mark. Zemljiški posestniki dobe od carin 250 milijonov, država pa samo 78 milijonov. Jednako so govorili ostali govorniki, poudarjajoč, da ves ta dobiček gre iz žepov siromakov delavcev.

Republičansko gibanje v Portugalu.

Iz Berolina se poroča, da se z nekako bojaznijo tam zre na razvoj stvari v Portugalu. Francoska odtega svojo politično in finančno pomoč Portugalu, da bi tam, kakor tudi v Španiji, pomogla republičanskemu življu ter združila latinske narode proti monarhičnim državam evropskim.

Perzija in Angleška.

Zadnji govor Salisburyja, v katerem se je pečal s perzijskimi zadevami, vzbudil je živo zanimanje ruskega časopisja. Uspehi Anglije v Perziji so za Rusijo nevarni. Zda hote Angleži graditi železnico mej Buširjem, Ispahanom in Teheranom, ki bi bila v stratežnem oziru Angležem zelo ugodna proti Rusiji v srednji Aziji ter bi Angleži z njo lahko nadlegovali Ruse.

Politična svatba.

Bodoči teden poročil se bode Parnell z Mrs. Katerino O' Shea. Za svedoka bodeta gg. Richard Power in T. Harrington. S tem bode Parnell deloma popravil pohujšanje, katero je prouzročil.

Italijanska komisija v Masavi.

Kakor se poroča, bode komisija, katero je poslala italijanska vlada v Masavo, da preišče ta možnje razmere, se vrnila dne 17. t. m. tako da bode dospela v Rim proti koncu tega meseca.

Ustanek v Chile.

Kakor se telegrafuje iz Valparaisa, bila je pri Chanaralu morská bitka, v kateri je ustaška ladija „Magellanes“ odbila napad treh torpedovk vladnega brodograja. Torpedovke bile so hudo poškodovane in so morale bežati ter izgubile mnogo moštva. „Magellanes“ je le neznatno poškodovan. Od moštva je 22 mrtvih in 60 ranjenih.

Domače stvari.

— (Vabilo na XXVI. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) v sredo 1. dne julija ob 1/2 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razprav: 1. Predsednikov govor. 2. Račun o društvenem novem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1890. 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§. 9. a. dr. pravil.) 4. Proračun za l. 1892. 5. Letno poročilo o odborovem delovanju v dobi od 1. junija 1890. do 31. maja 1891. leta. 6. Dopolnilna volitev društvenih odborov. Vsled smrti, odpovedi in po §. 12. dr. pravil imajo letos izstopiti iz odbora: Gg. Flis Ivan, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, Kržič Anton, dr. Poklukar J., dr. Požar Lovro, Robič Luka, Šubic Ivan, Wiesthaler Franc. V odboru pa še ostanejo: Gg. Bartel Anton, dr. Dolenec Hinko, Grasselli Peter, dr. Jarc Anton, Kersnik Janko, Koblar Anton, Levec Franc, dr. Lampe Franc, dr. Lesar Josip, Majciger Ivan, Marn Josip, Navratil Ivan, Pleteršnik Maks, Praprotnik And., Rutar Simon, Senekovič Andrej, dr. Sernek Josip, dr. Sket Jakob, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Šuklje Franc, Šuman Josip, dr. Šust Iv., dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan, Vavrč Ivan, Vilhar Ivan, Zupančič A., Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej. Vsaj 16 odborov mora po §. 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odborov in isto tako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka) se uštevajo tudi volilni listki tacih društvenikov, ki sicer neso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom tako, da ni suma zaradi kake prevare. 7. Posamezni nasveti in predlogi.

— (Hrvatsko akademsko društvo „Zvonimir“ na Dunaji) sklenilo je v osmi redni zborovi seji dne 5. junija 1891 na predlog g. Velikanovića, da se zahvali na nadaljnem pošiljanju lista „Rimski Katolik“.

— („Slavec“) naredi vsled odborovega sklepa društven izlet v Radovljico in Bled dne 19. julija t. l. Program se bode priobčil pozneje.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je v zadnji dobi prirasla nadobudna hčerka na Spodnjem Štajerskem, v Brežicah. Ni bilo to lahko delo ustanovitev podružnice v zemlji, kjer se je opetovalno že begalo naše dobro slovensko ljudstvo. — Zató se mora narodova zahvala izjavljati na čelo stopivšemu odboru te podružnice, gg.: prvomestniku dr. Mateju Schmirmaulu, zapisnikarju, koncipijentu Josipu Staniču ter blagajniku, veleposesniku Andreju Levaku in namestnikom zgornjih imenovancev gg.: notarju dr. Franu Firbasu, kapelanu na Dóbovi, Josipu Kostanjevcu ter koncipijentu Josipu Šetini. Še le 15. febr. t. l. ustanovljena šteje naša podružnica „Breški okraj v Brežicah“ danes že 11 ustanovnikov, 49 letnikov in 46 podpornikov, torej v vsem 106 družbenikov. Dopolnila pa je glavni

družbi koj v meseci marciji t. l. velik svoj prispevek 149 gld. 40 kr. — Ko javljamo Slovincem o tej trudoljubivi požrtvovalnosti Breških domoljubov, — upamo, da bodo vsi oni naši čast. sodelavci za narod z božjo pomočjo vstrajali v trudopolnem našem delovanju.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Viško-Glinška čitalnica) priredila je včeraj svojo ustanovno slavnost, o kateri se sme trditi, da jednake veselice še ni bilo v okolici Ljubljanske in to ne samo z ozirom na število udeležencev, marveč tudi glede programa, prostora in izvršitve. Prostrani in senčnati vrt gostilne „Amerika“ bil je z zastavami in lampijoni okrašen in toliko razširjen, da je v njem bilo sedežev za več nego 2000 oseb. Ko so se polagoma zaseli vsi sedeži in je veliko oseb na vrtu stalo, veliko pa bilo tudi gledalcev zvanaj vrta, sme se ceniti, da je bilo včeraj na rečenem prostoru nad 3000 oseb. „Sokol“ in „Slavec“ zbirala sta se v čitalnici, kjer je že čakala deputacija „Zagorskega Sokola“ s starostom gosp. Medvedom in z zastavo. „Zagorski Sokol“ vzbudil je s svojim prihodom mnogo veselja in včeraj imel je priliko preveriti se, kako iskrene simpatije uživa v mestu Ljubljanskem in v okolici. Ob 3. uri bil je odhod in razvil se je jako impozanten spreved. Na čelu je korakala Domžalska godba, za njo pa: „Zagorski Sokol“, „Ljubljanski Sokol“, „Slavec“, Šišenska čitalnica, Šent-Vidska čitalnica in Vrhniska čitalnica, vse z zastavami, za temi društvi pa izredno veliko narodnega občinstva. Pred znano gostilno „Pri Bobenčku“ bil je prvi vsprejem. Pod lepim slavolokom pričakovali so goste čitalniški odbor in Viško-Glinške krasotice v narodni opravi in s pečami na glavi. V imenu Viško-Glinških deklet pozdravila je gospodična Urška Travnova prišlece in poklonila „Sokolu“ in „Slavcu“ po jeden venec s trobojnimi trakovi, vsi člani narodnih društev pa so dobili sveže šopke. V gostilni Ameriki, pred katero je stal lep slavolok in velikansk mlaj, ravila se je prava ljudska veselica. Na jednom kraji bilo je kegljanje za dobitke, na nasprotni strani jako lično in vedno polno plesišče, mali svet veselil se je gugalnice, na drugem mestu bila je tehtnica, na kateri je za 5 kr. vsakdo izvedel svojo težo, v ozadiji bilo je telovadno orodje in podružnična gostilna, spredaj pa oder za godbo in slavnostni oder. Obširni in srečno sestavljeni vsprejem izvrševal se je točno in na splošno pohvalo. Prav dobro se je obnesel pod g. Štamcarja vodstvom Viško-Glinški moški, še bolje pa mešani zbor, ki je vsled burnega ploskanja vsako točko moral ponavljati. Razven govora čitalniškega predsednika gosp. Jakoba Trauna, ki je došle goste prav srčno pozdravil, in prologa, ki ga je govoril vrli tajnik gosp. Ivan Traun in ki sta oba bila vsprejeta z jako živahnim odobravanjem, omeniti nam le še „Slavca“, ki je s svojimi zbori, v katerih se je zlasti odlikoval zopet gosp. Meden, vzbujal vsestransko priznanje. „Sokola“ predtelovadci stekli so si z izbornimi svojimi vajami veliko pohvale, posebno sta se odlikovala gg. Benčan in Vernik. Vojaška godba domačega pešpolka svirala je z znano preciznostjo in razveselila nas je ta pot z raznimi priljubljenimi slovanskimi skladbami. Ker je tudi Domžalska godba vrlo in neumorno sodelovala, bil je splošni utis izredno prijeten. Občinstvo, mej katerimi smo videli rodoljube in rodoljubkinje iz Šiške, Kranja, Vrhnike, Borovnice, da, celo iz Ilirske Bistrice, bilo je jako zadovoljno in vse je bilo soglasno v tem, da tako fino in previdno prirejene veselice v takih dimenzijah ni pričakovalo. Viško-Glinška čitalnica dosegla je včeraj vseskozi sijajen uspeh, na kateri sme po vsi pravici ponosna biti. Predsedniku g. Jak. Traunu, podpredsedniku g. Gašperju Šušteršiču in tajniku g. Ivanu Traunu pa gre zasluga, da so se v prirejanju veselice pokazali prave mojstre. K splošni zadovoljnosti pa je veliko pripomogla lepa lega kraja in gospe Minke Jebačinove izvrstna gostilna, v kateri je bilo vsestranski skrbjeno za dobro in jako solidno postrežbo.

— (Občni zbor posestnikov meščanske vojašnice v Trnovem) vršil se je včeraj ob 11. uri pod vodstvom g. J. N. Horaka v magistratni dvorani. Dohodkov je bilo 3929 gld. 45 kr., mej njimi je dohodek za umeščevanje vojakov s 1559 gld. 93 kr. in 325 gld. za porabo hišne oprave. Troškov pa je bilo 51 gld. 90 kr. in so dobili posestniki vojašnice po številu zavarovanih mož 1390 gld. V odbor so bili izvoljeni: Anton Putrich,

Josip Lokar, Anton Ravnikar in Fran Hren. Za pregledovalce računov bila sta izvoljena gg. dr. Stare in Karol Špinar. Za vojake, nameščene v vojašnici, dovoli se za cesarjev rojstni god 50 gld., družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld., gasilnemu društvu 10 gld.

— (Cesar na Reki.) Dne 21. junija prišel bode oddelek angleškega brodograja, broječ osem vojnih ladij, pod poveljništvom vice-admirala Hoskinsa na Reko. Slavnosti, ki se pripravljajo za sijajen vsprejem cesarja, pridobile bodo po navzočnosti angleških gostov na sijaju. Tudi oddelek avstrijskega vojnega brodograja prišel bode pri tej priliki na Reko. Pričakujejo se k slavnostim minister-ski predsednik Grof Szapary, ministri Baross, Fejervary, Szögyeny in ban hrvatski. Mestni župan naznanil je dohod cesarjev v naudušeni proklamaciji prebivalstva.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska.) Tiskani posnetki iz pravil okrajne bolniške blagajne razposlali so se v več izvodih že opetovano gg. delodajalcem v svrhu, da jih razdelé mej svoje delojemalce. Vender pa se množé vprašanja gledé na ravnanje v slučajih obolelosti in drugih slučajih, tičočih se določil okrajne bolniške blagajne, kar opravičuje dvom, da gg. delodajalci niso vselej delojemalcem vročili dotičnega pojasnjujočega tiskanega posnetka. Načelstvo okrajne bolniške blagajne torej še jedenkrat opozarja gg. delojemalce na naslednje predpise štatuta, po katerih se jim je ravnati v slučajih obolelosti in ki pojasnjujejo splošne glavnejše točke: ad § 7: Vsakemu delojemalcu izroči se takoj po ustupu v delo „Izkaznica“, katero naj varno brani; isto mora pokazati dotičnemu blagajničnemu zdravniku v slučaju obolelosti. — ad § 10: Delodajalca dolžnost je delojemalcu na željo pokazati „Vplačilno knjižico“, da se slednji uveri, je li zglašen pri okrajni bolniški blagajni ali ne in se more tudi uveriti o istinitosti predpisanega mesečnega prispevka. V slučaju obolelosti vroči dotičniku okrajna bolniška blagajna bolniški list, blagajnični zdravnik pa proti izkazu bolniškega lista bolniško potrdilo, katero naj oboleli takoj vroči v blagajničnem uradu dotičnemu blagajniku, ne pa še le pri vsprejemu bolnišćine. Ustop v bolnišćico določi le blagajnični zdravnik; izjema dovoljena je le tedaj ako je nevarnost za obolelega opasna. V petek, najkasneje v soboto popoldne naj si oboleli pri zdravniku oskrbi odrezek (kupon), katerega izroči v soboto popoldne bolnišćičnemu blagajniku, da mu izplača podporo. — Bolnik se mora povsem naredbam blagajničnega zdravnika brez ugovora podrediti; ako torej blagajnični zdravnik izrecno ne dovoli izprehoda obolelemu, v to nastavljeni nadzornik pa dotičnika zasači na ulici ali ne dobi obolelega doma, blagajnica v takem slučaju zabrani izplačanje bolnišćine. Isto tako sme oboleli delokrožje Ljubljanske okrajne bolniške blagajnice v svrhu zdravljenja prekoračiti le tedaj, ako se izkaže s pismenim privoljenjem blagajničnega zdravnika. Bolniki, ki vled bolezní ne morejo osebno naznaniti, da so oboleli, smejo to storiti po tretji osebi, isto tako smejo poslati kogarkoli po bolniški list in bolnišćino. Ako se obolelemu izplačanje podpore iz tehtnih uzrokov zabrani in to zabranitev blagajnično načelništvo potrdi, more dotičnik uložiti priziv blagajničnemu razsodišču, katero konečno sodbo izreče. Bolnišćina izplačuje se ob sobotah popoldne od 2. do 5. ure. Ako je v soboto praznik, izplača se bolnišćina v petek, kar se vsakteremu pravočasno naznani. Uradne ure, v katerih se prijavljajo ogtasi in odglasi, in se dajejo sploh bolniško blagajno zadevajoča pojasnila, so ob delavnikih od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 5. ure popoldne. Ob nedeljah in praznikih je blagajnični urad strankinemu prometu zatvorjen. Blagajnični urad je: Sv. Petra cesta št. 9, I. nadstropje v Ljubljani.

— (Izpred porotnega sodišća.) Pri današnji prvi obravnavi zatožen je bil 23letni Anton Rozman posestnika sin iz Gornjih Gorjan, hudo delstva uboja. Dne 19. aprila t. l. sporekel se je z svojim bratom, oženjenim posestnikom, Šimnom Rozmanom v gostilnici v Zgornjih Gorjah in zatoženec je brata Šimna trikrat sunil z nožem tako hudo, da je drugi dan vsled ran umrl. Obsojen je bil na deset let težke, postrane ječe. Druga obravnava zoper znano po berglah hodečo Marijo Hinterschweiger, ki je bila že dvakrat v Begunjah zaradi goljufije več let zaprta in katera je sedaj zopet ogo-

ljufala čevljarskega mojstra Špana za 900 gld. denarja, zlatarja Šparovica pa za 300 gld. zlatnine, morala se je odložiti, ker je zatožena Hinterschweiger danes v kaznilnici na Žabjaku že petega nezakonskega otroka porodila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 7. junija. Preteklo noč ob 2. uri zjutraj bil je v gorenjo-italijanskih mestih močen in dolgotrajen potres. Štiri osebe so ubite. Škoda ni velika.

Kajira 7. junija. Kolera pričela je tudi v delti. V Kajiri bilo včeraj več slučajev kolere. Vlada ukrenila energične korake.

Dunaj 8. junija. Fran Ferdinand bil je včeraj že dve uri iz postelje.

Gradec 8. junija. Grofu Hartenau-u se zdravje boljša in ostavil je že posteljo.

Rim 8. junija. Tehniška komisija izjavila, da so tri četrtine v Tregnagu in Badiji Calaveni ostalih hiš tako poškodovane, da se ne more več v njih stanovati. (Badia Calavena je trg nad Verono v takozvanih „tredecim comuni“ Ured.)

Razne vesti.

* (Bolgarski beguni.) Deset bolgarskih vojaških begunov mohamedanske vere, ki so ubežali iz Vidina, prišlo je v Beligrad ter so prosili turškega poslanca, da jih odpravi v Carigrad.

* (Ljudska štetev na Angleškem.) Prebivalstvo Londona pomnožilo se je v zadnjih desetih letih za več nego 10% in šteje 4.211.056 duš, leta 1881 bilo jih je 3.815.544. Tudi v drugih velicah mestih pomnožilo se je število prebivalcev izdatno. Jedina izjema je Liverpool, katerega prebivalstvo (518.000 duš) se je zmanjšala za 6%.

* (Zanimiva pravda) vrši se v Hamburgu. Pred nekaterimi leti umrl je v Šlezviku svetnik Nielson, znan sovražnik zakona. Zapustil je svojemu slugi in svoji kuharici vsacemu po 20.000 kron, vender le pod tem pogojem, da pripade dedščina jednega drugemu, če bi se kateri izmed njiju podal v zakonski stan. Koj po smrti poročil se je sluga s kuharico in živita oba že 6 let v Hamburgu. Dediči zahtevajo sedaj 40.000 kron, ker so zvedeli, da sta prekršila pogoj. Prejšnji sluga in kuharica pa trdita, da sta ravnala popolnoma po zahtevah svetnika, kajti sluga dal je svojih 20.000 kron kuharici, ko se je oženil, ravno tako storila je kuharica, ki je dala svojih 20.000 kron slugi. Sodišče ima zdaj razsoditi pravdo.

* (Utekle levinja.) Na Francosko-belgijski meji utekla je nedavno iz necega zverinjaka levinja in bežala v bližnji gozd. Požrla je že jednega vola in kravo ter se klati po okolici na velik strah prebivalstva. Kmetje streljali so že večkrat na njo, pa je neso zadeli in tako se levinja sprehaja po krasnem zelenem gozdu in obišče sem ter tja hleve bližnjih kmetov, kjer se preskrbi s potrebnim živežem.

* (Za mladeniče, ki iščejo nevesto.) Najmlajša milijonarka na svetu je dve leti stara Američanka Mis Terry. Ze zdaj znaša njeno premoženje 30 milijonov funtov sterlingov, to je 300 milijonov goldinarjev, podedovala bode pa še nekaj milijonov po smrti matere. Jedna izmed mnogih guvernant mlade milijonarke, peljala se je nedavno iz Novega Jorka v Pariz, da nakupi za punčike, s katerimi se igra njena mlada gospodarica oblačil po najnovejši modi. Prinesla je zares za več, nego 10.000 frankov blaga iz Pariza soboj.

* (Samomor v zaboji.) Nek kovač v Iglavi hotel se je že večkrat umoriti, pa so mu vedno zabranili. Zdaj pa se mu je vendar posrečilo izvesti svoj naklep. Naredil je velik in visok zaboj, ki se je dal zakleniti od znotraj, na pokrov pa je zabil močno kljuko. Zlezal je v zaboj, ga zaklenil in se potem obesil na svoj jermen.

* (Grozen vihar) razsajal je v Ameriki v državah Illinois in Dakota in naredil veliko škodo. Telegrafne in telefonske zveze pretrgane so na vse strani. Mnogo ljudij je bilo ubitih in ranjenih.

* (Velik požar.) V sodarskih delavnicah Palmerjevih v Novem Jorku nastal je požar, ki se je razširil na razna železniška skladišča. Več ognjegascov bilo je ranjenih pri gašenju. Škoda znaša nad milijon dolarjev.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelji samo 2 gld. (81-72)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. junija.

Pri **Mali**: Dr. Gürtl iz Opatije. — Oesterreicher, Schmigler, Ivankovic, Lehr, Rauling z Dunaja. — Langer, Kallina iz Prage. — Müller iz Pulja. — Radl iz Kočevja. — Hoffman iz Tržiča.

Pri **Stonu**: Mayer z Dunaja. — Bengo iz Budimpešte. — Bombarelli iz Trsta. — Dekleva iz Belovara. — Lunaček iz Travnika. — Hasslinger iz Zadra. — Lorenz iz Beljaka. — Schwarz iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Fleischer s Koroškega.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 12	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	5 69	Surovo maslo, „	65
Ječmen, „	4 55	Jajce, jedno, „	2
Oves, „	3 50	Mleko, liter, „	10
Ajda, „	5 69	Goveje meso, kgr.	60
Proso, „	5 20	Telečje „	52
Koruza, „	5 80	Svinjsko „	66
Krompir, „	2 68	Koštrunovo „	40
Leča, „	10 —	Pišanec, „	45
Grah, „	10 —	Golob „	18
Fižol, „	9 —	Seno, 100 kilo, „	1 50
Maslo, kgr.	85 —	Slama, „	2 23
Mast, „	68 —	Drva, trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen, „	56 —	„ mehka, 4 „	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. junija	7. zjutraj	735.9 mm.	17.8° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	24.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	733.0 mm.	19.4° C	sl. svz.	jasno	
7. junija	7. zjutraj	732.2 mm.	16.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	27.8° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	732.3 mm.	20.2° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 12.5° in 13.5°, za 2.6° in 3.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 60	92 65
Srebrna renta	92 50	92 60
Zlata renta	111 —	111 20
5% marena renta	102 45	102 25
Akoije narodne banke	1000 —	1001 —
Kreditne akoije	300 50	300 75
London	117 80	117 60
Srebro	—	—
Napol.	9 32	9 31
C. kr. cekini	5 55	5 55
Nemške marke	57 57 1/2	57 50

	250 gld.	133 gld.	50 kr.
1% državne srečke iz l. 1854	100	179	25
Državne srečke iz l. 1864	105	105	50
Ogerska zlata renta 4%	101	101	60
Ogerska papirna renta 5%	100 gld.	120	50
Dunava reg. srečke 5%	115	115	70
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	186	50
Kreditne srečke	10	20	—
Rudolfove srečke	120	156	75
Akoije anglo-avstr. banke	170 gld. n. v.	238	—
Tramway-društ. velj.			

Tužnega srca naznanjamo sorodnikom, znanec in prijateljem prežalostno vest, da je naša srčno ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Marija Jelenc roj. Ogris

po dolgi, a jako mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 1/2 11. uri dopoldne, v 33. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabljive predrage ranjke bode v torek dne 9. junija ob 11. uri dopoldne iz hiše žalosti št. 141.

Svete maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi v Tržiču.

Nepozabljivo priporočamo v blag spomin in molitev.

Tržič, dne 7. junija 1891.

(486) **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Za mnoge izkaze gniljivega sočustva o kratni, žalostni izgubi nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Ernesta Ločnikar-ja

c. kr. poročnika v rezervi, tovarnarja in posestnika

izrekam v svojem in svojih otrok imenu najsrčnejšo zahvalo. Isto tako se zahvaljujem darovalcem vencev in vsem drugim, kateri so dragemu pokojniku izkazali zadnjo čast, udeleživši se njegovega izprevoda, posebno gg. c. in kr. častnikom, c. kr. okrajnemu glavarstvu, okrajnemu in občinskemu zastopu Viškemu, društvu strelcev, ognjegascem z Viča ter vsem prijateljem in znanecem, kateri so tešili s tem veliko našo žalost.

Na Viči, dné 8. junija 1891.

(489) **Leopoldina Ločnikar.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blóдне duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisnemi papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pisnemi papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrovane dopisnice, humoristične karte za turiste, pisnemi papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi poli, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki. (456-2)

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je **slepar**. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

Severonemški Lloyd.